RÉSERVE LÉGALE DU TONKIN
DÉPÔT LÉGAL

NGÀY THỨ SÁU 14 AOUT 1925

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

4002

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN VĂN VINH
Rédacteur en chef : PHẠM HỮU NHỰT
Rédacteur politique : NGUYỄN KIM ĐỈNH

Adresse télégraphique : TRUNG BẮC TÂN VĂN HANOI
Téléphone n° 180

ANNONCES

Les annonces à raison de 2 lignes au cm/m de hauteur, sur 0m065 de large
(Une seule insertion, . . . 0$10 le cm/m
Par contrat annuel
Par centimètre et par insertion : 1re fois . . . 0$15 le cm/m
Réclame dans le Progrès . . . 0$15 le cm/m
Annonces spéciales et légales . . . 0$10 le cm/m
On traite à forfait pour les annonces importantes.

Nên tìm cách lợi dụng thuốc Nam

Không cứ đời nào, không cứ nước nào, cũng không cứ nghề gì, hơn thì được, kém thì thua, đó là cái lẽ thường giới đất, thuốc bắc với thuốc tây ở xã-hội ta bây giờ, chánh là dùng cái công lệ ấy.

Ta xưa kia theo học chữ nho, cho nên nghề thuốc cũng theo Tàu, sách thuốc cũng học sách Tàu, vị thuốc cũng dùng thuốc Tàu cách thức chữa bệnh toàn là mô phỏng của người Tàu cả. Từ ngày y-thuật Thái-tây đã truyền bá sang phương-đông, chánh-phủ bảo hộ lại rất lưu tâm về việc y-tế, trường thuốc mở ra để rèn đúc lấy thầy, bệnh-viện lập ra để nuôi chứa người ốm, thuốc tây thịnh hành khắp thành thị cho đến thôn quê, cũng đã nhiều người dùng nhiều người biết. Người xưa có nói : « Vật gì cũng thế, không có thể hai cái cùng lớn được » thuốc Tây đã thịnh, thì thuốc bắc tất phải suy, tất phải chịu cái số phận thua kém mà tiêu duyệt đi dần dần. Người ưa thuốc bắc thì nói nước ta dùng thuốc Tây mới độ mười mười lăm năm nay, thế thì mấy nghìn năm về trước, ta cũng chỉ chuyên dùng thuốc bắc, cũng vẫn đẻ, cũng vẫn nuôi khi trái nắng trái gió, vang mình sốt mẩy, cùng những người tuổi già mình yếu, khi huyết suy tổn, cũng vẫn biết dưỡng chữa chạy bồi bổ, vẫn có người trung thọ, có người thượng thọ, chẳng phải là công hiệu thuốc bắc là gì. Có biết đâu rằng xưa kia ta học chữ nho vốn đã tinh thông, lại nhiều người nguyên theo một nghề làm thuốc, không kể những người có tinh tâm có tuệ nhãn, lại nhờ có sự lịch duyệt, mà thành ra bực danh sư đã đành, ngoài ra cũng còn nhiều người nhờ cái công học-vấn, nhờ cái sự kinh-nghiệm, lâu rồi cũng dùng dần ra một ông thầy, chớ có đâu như bây giờ, học cũ đã bỏ, đã ít người thông hiểu chữ nho, những người tự xưng mình là ông lang, bốc thuốc chữa bệnh bây giờ, phần nhiều học nho dở-dang, xoay nghề thuốc để tìm phương sinh hoạt, chẳng qua chỉ xem qua giảm quyển được tính, nhờ lỏm mua, bài cỏ phương, để tìm, cách lóe người mà kiếm lợi. Nhưng mà cái số phận nghề thuốc bắc ở nước ta bây giờ, cũng đã sắp đến ngày đào thải, ta tưởng cũng không nên bàn nói đến làm gì.

Người ưa thuốc Tây thì nói : thuốc Tây có trường học, có thầy dạy để rèn đúc lấy người làm thầy. Tuy không dám nói rằng thầy thuốc Tây toàn là người học-vấn tinh thâm, có lịch-duyệt, có kiến-thức, đủ là một bậc lương-y cả, nhưng những người đã mở ra phòng khám bệnh, tự xưng là một ông thầy, thì tất phải có thi đậu, có bằng cấp mới được. Người làm thuốc đã có học thức như thế, cách chữa bệnh lại rất là tinh tường, phần nhiều là con mắt trông thấy, chớ không phải là lấy lý mà đoán phỏng như cách giảng bệnh của các thầy ta xem ngày như cách chữa bệnh bây giờ biết bao nhiêu là sự thần-diệu nào là trám, nào là thọt, nào là mồ nào là cắt, nào là hót gan, nào là nối ruột v. v., đều sờ sờ ở trước mắt người, ai ai cũng trông thấy cả. Phải, thuốc Tây cách rèn thầy đã kỹ-lưỡng chữa bệnh lại tinh, thật cũng đáng người ta tin cậy, nhưng hiềm vì giá thuốc đã đắt, cách đón thầy thăm bệnh lại phiền nhiều tổn phí rất nhiều. Nhưng nhà phong phú am hiểu cách thức, lại sẵn tiền lắm bạc, đón được thầy mua được thuốc, thì còn là cái số rất ít ở trong xã-hội mình, mà cái còn, thì-giờ thuốc Tây, người mình vẫn ít người được hưởng.

Ôi ! thuốc Bắc đã ít gặp thầy hay mà giá thuốc bây giờ cũng đã đắt nhiều hơn trước ; thuốc Tây thì giá thuốc đã đắt, và cách thức đón thầy thăm bệnh lại nhiều sự tổn phí như đã kể ở trên kia, ta ở vào cái buổi thuốc Bắc thuốc Tây giao thời này, khi yếu đau muốn tìm thuốc men cho được dễ dàng thì ngoài những nhà có thể dùng được thuốc Tây, hoặc kiếm ra được cái phương thuốc Bắc đã kinh-nghiệm, ta cũng nên lưu-tâm về thuốc Nam ta.

Người xưa đã có nói : « Vật nào sinh ra ở xứ nào, tất là hợp với cái phong-thổ xứ ấy, » câu cửa miệng ta cũng thường nói : « Nam-nhân Nam-dược, » ở xứ ta xưa kia tuy dùng thuốc Bắc, mà vẫn thường có nhiều bài thuốc gia-truyền bằng thuốc Nam rất là thần hiệu ; người mình hoặc vì lợi riêng mà thu giấu, hoặc vì tính lười không chịu ghi chép, lâu lâu rồi cứ mất dần đi. Nếu các nhà bác-học nhân đó mà nghĩ cách lợi dụng, lập ra một hội để khảo-cứu thuốc Nam. Nhân-dân ai có bài thuốc Nam hay thì gửi đến cho hội thí-nghiệm, hội thí-nghiệm quả có công-hiệu thì sẽ trọng thưởng cho. Rồi lại phân chất mà thí-nghiệm vị thuốc nào chữa bệnh gì hay thì dùng để chữa cho người Nam. Được như thế thì ai có bài thuốc gì hay cũng vui lòng đem nộp, đã khỏi uổng mất những bài thuốc kinh-nghiệm, được phẩm lại nhiều hơn trước, thủ dụng gần, giá mua rẻ, rất là có tiện lợi cho người mình.

Cái thời-kỳ thuốc Bắc đã trụy lạc, thuốc Tây chưa thực-hành, việc sưu-tập thuốc Nam để chữa cho người Nam ta, chính là một việc cần phải làm mà cũng là một việc có thể làm được vậy.

H. T. B

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 11 Août 1925

Việc một-thải ở nước Pháp

Ông Painlevé đang vô-tuyến điện-thoại mà hô-hào dân Pháp. Trong lời ấy ông chứng-minh mọi lẽ làm sao nên mua trái-phiếu, rồi ông kết rằng : « Cuộc công-thải này, thực là một trận chiến-tranh về đường tài-chánh, cũng ồng ồng như trận chiến-tranh trên sông Marne. Trận này mà thắng lợi, thì mọi việc đều ổn cả. Nước Pháp thắng lợi trên sông Marne, là vì lòng nước Pháp muốn được thắng lợi. Vậy cũng lại nhờ cái ý chí tự do của mình, mà nước Pháp được thắng lợi các nỗi khó khăn ngày nay vậy. »

Việc tài-chánh nước Pháp

Sáng hôm nay, ông Caillaux đã tiếp các nhà làm báo nước Anh, và Hoa-kỳ và có bày tỏ về cái hiện-tình tài-chánh. Ông có nói việc chiến-tranh ở Maroc hiện đã chi-tiêu mất 200 triệu, mà đến ngày việc chiến-tranh kết-cục, số chi-tiêu lấy cả thảy chỉ đến 250 triệu là cùng.

Nước Bỹ với nước Anh

Cuối tháng này, M. Vandervelde sẽ đi Londres hội-nghị với M. Cramberlain để bàn về bản hiệp-ước bảo-an.

Nước Pháp và nước Anh

M. Briand, và M. Chamberlain đều đình với nhau rất là thân ái. Hiện đã ấn định xong phần thứ nhất bức thư trả lời lại nước Đức.

Việc chính-trị nước Đức

Ngày hôm qua, nghị-viện nước Đức đã ưng-chuẩn bản luật mới về việc quan-thuế trong khi bỏ về ưng chuẩn bản luật ấy, đảng xã hội và đảng cộng-sản đứng dậy ra ngoài Đảng dân-chủ không bỏ về, MM. Wirth và Marx bỏ về phản-kháng. 8 ông nghị-viên về đảng cộng-sản nước định quầy rồi, đã bị trục xuất khỏi nghị-viện.

Việc ở Java

Một hội buôn ở Amsterdam có xin một khu đất rộng 700.000 acres ở nam-bộ Sumatra để khảo-cứu việc giồng giọt cao-su, và việc chế dầu naphte. 1 200 người phu khu vào đình-công ở Samarang. Song công việc không bị ngăn trở chút nào cả.

Số thiếc ở các mỏ Bapka bá trong tháng juillet được là 32.735 piculs, nghĩa là 2 000 tấn, đáng giá 6.051.596 florins.

Việc nước Nhật

Tại cuộc nội-nghị quan thuế ngày mai, nước Nhật sẽ xin cho mua ngân-hàng *Yokohama Spele Bank* cũng được vào số các nhà ngân-hàng được thu số tiền quan thuế. Nước Nhật sẽ nói về việc bắt nước Trung-hoa hoàn các trái-khoản.

M. Delia Torre, đại-sứ nước Ý ở Nhật đã tới nơi.

Việc ở Tây bá-lợi-á

Tàu bay bay từ Tokyo đến Moscou bay qua trên hồ Baikal được vô-sự và đỗ ở Irkoutsk.

Ở Kamtchatka, có tìm thấy đá naphte, trong một trăm phần có 76 phần dầu hỏa.

Việc nhà máy sợi đình-công ở Thượng-hải

Việc thợ nhà máy sợi Nhật-bản đình công đã điều đình xong. (*Indopacifique*)

Bọn đình-công ở nước Đ!

Trong một trăm người thợ kim-khí đến chín chục người không ưng một khoản của chủ xưởng. Đại đa số thợ kim-khí về đảng xã-hội bỏ về ưng cự đình-công, chứ không trở lại làm việc.

Gió bão ở Hà-lan

Tỉnh Gueldre bị gió bão. Có hai nơi bị đê vỡ hoài kết sạch. Tổn hại độ bốn triệu florins.

Kỷ niệm nhà thám-hiểm Scott

Tại Devonport tại nơi đến-sinh nhà thám-hiểm Scott, có làm lễ khánh-thành một đài kỷ niệm những người gặp nạn trong cuộc thám-hiểm 1922. Vợ góa và con của ông Scott có đến đặt các vòng hoa trên đài kỷ-niệm ấy. (*Havas*)

Tự do diễn đàn

Việc buôn bán ở nước nhà

Cái tia sáng thương-giới bây giờ hầu đã rọi khắp cả đất Việt-Nam. Cho nên từ nơi thôn giã đến chốn đô thành dân dâu cũng nghị-luận về đường thương-mại, chỉ những tâm-lực ra lấy thu lại mối lợi-quyền bấy lâu bỏ hoài bỏ phí mất cả.

Đó chính là một cái quang-cảnh rất rèn vỗ tay mà mừng cho cái tương lai nền kinh-tế của quốc-dân ta vậy.

Thật thế, thương nghiệp là một cái cốt tử của xã-hội, nhân quần. Một nước mà thương-cục không có, dẫu văn chương đến đâu rồng vẫn là một nước bần cùng. Nếu ta không gắng công cố sức theo đuổi thương nghiệp kịp người tất không khỏi sa vào vòng liệt bại.

Quả như lời xưa dạy : « phi thương bất phú » toàn thể giới nước nào được phồ cường chóng nhảy cũng chỉ nhờ có nghề buôn.

Lắc thấy nghề buôn ở nước ta trong bấy lâu nay bị ai ai khách trú tranh đoạt mất cả. Mỗi khi nghĩ đến cảnh gánh vàng đi đổ sông Ngô thì lòng bồi-hồi bồng dâu sôi lên sùng sục.

Từ khi người Đại-pháp đem cách thức buôn bán mới truyền bá khắp mặt đất Việt-Nam, thì quốc-dân ta rằng dẫn ngóc đầu lên đua nhau khuynh-hướng về một buôn bán và gây ra cái chiến trường thương mại rất kịch liệt với người Hoa-kiều.

Xem như việc trọng cước kinh tế của nước ta cũng đã chẳng đến ngày mở mang to-tát lắm rồi.

Nhưng than ôi ! thương-trường mới mở, bỡ-ngỡ như chim chích vào rừng, trừ một số ít người thức-thời đạt thế, biết chú trọng về thương-nghiệp. Còn đa số toàn là hạng sáng bái hư vinh, đối với thương giới vẫn thờ ơ lãnh đạm như không, cho thì đỗ làm quan là cái mục-đích thứ nhất của người đời, có biết đâu thương cục có ảnh hưởng rất sâu xa đến vận-mệnh của một nước.

Khoa-học văn-học là phần hồn của một nước thì thương-giới tiệp tức là phần xác của nước ấy.

Một nước mà có hồn không có xác sao gọi là nước văn-minh hoàn-toàn được, nếu có chăng nữa, cũng chỉ là cái hồn phất phưởng mà thôi.

Nước ta là một nước mới bắt trọng thương, mà thương-nghiệp còn phải thai, gặp những điều khó-khăn ngăn trở.

Cứ xác-lý mà xét thì bước đường mới bao giờ cũng vẫn khó đi ; không vấp tất ngã, không ngã tất cũng phải trượt. Ta phải kiên tâm mà noi theo con đường mới này rồi cũng có ngày được chót lọt.

Phương-ngôn có rằng : « Hữu chí sự cánh thành » cũng như câu pháp ngạn « Vouloir c'est pouvoir » nghĩa là muốn thời tất được, quốc dân ta nên nhớ. Đừng thấy sự gì trở ngại mà đã vội nản lòng.

Ai là người muốn quốc-thế hưng-long, quốc-dân thịnh vượng, thì nên đem tâm suy-xét ra công kinh-nghiệm về thương-nghiệp xứ mình cho một ngày một tăng-tiến thêm lên.

Kỳ giả chẳng quản ý-kiến hẹp hòi, nghị luận thô-thiển, dám xin dự một phần công chú ý của quan giả quý-kiết cái vấn đề quan-trọng đó, vì duyên-do gì mà thương-nghiệp nước nhà hiện tại chưa có thể phát đạt được ?

Không những người ở tỉnh chưa có đủ tư-cách hoàn-toàn làm một người buôn bán chuyên môn như người Hoa-kiều, mà người Âu Mỹ tại còn nhiều điều khuyết điểm làm cho người ta lấy đồng làm như « tượng gỗ » sợ xuống như đồng cái bị mua rẻ, cái lệp quan của người mình vốn xưa nay lười biếng đã quen, không được kiên-nhẫn tinh-tường, không quay như chong chóng, không có nghị lực mà dẫn áp được những trở lực khó khăn phiền nhiễu là hay có tính phù-thiển thấy điều gì lợi đua nhau vào thu quỹ thấy gà con, rồi sau một ngày một lại dần đi thì lòng lãnh đạm tự đâu kéo đến.

Cái khuyết điểm to nữa là không được lễ phép với khách mua hàng, tiếp đãi một cách qua loa bất lịch-sự. Tham làm vô hạn, gian-trá vô chừng bán đắt buôn xấu, lời ký hại nhân, thì còn mong buôn bán lâu dài sao được.

Vì lại những nhà buôn to hay buôn nhỏ, không mấy nhà có sổ sách cẩn-thận, chỉ được vài quyển sổ cốn con lăng-nhăng lu-nhu không còn có qui thức nào cả. Lỗ chẳng biết, lãi thì không, cửa hàng thịnh suy tình nhiên không biết, may ra được lãi thì còn khá, không may ra lỗ vốn thì còn biết gốc bệnh tự mô. Đành ôm tay mà chờ ngày đóng cửa công hầu tuyên vào chơi nhà đá.

Sau nữa người mua có cái ác tật đối với đồng loại không có lòng thân tín lẫn nhau. Người nọ chỉ làm le lừa kẻ kia, hở cơ thì đớp lấy, cũng nhau xâu xé trong chốn thương-trường, để mỗi lợi quyền cho người ngoài họ vơ được ấu, vừa cười mình là giống « trâu-cỏ ».

Ôi ! quốc-dân, quốc-dân mau mau tỉnh dậy giấc ngủ ngàn năm, cùng nhau rắn tội những điều khuyết-điểm đang ghê đang sợ ấy.

Đồng-bang ôi ! chuông thực-nghiệp rung kêu lọng ốc, trống tân-văn tiếng đánh inh tai, đang hô-hào tỉnh giục ta kịp toan mà lo bề chấn-hưng lấy thương nghiệp để làm cho nước nhà về vang trong trường kinh tế vào cái thời buổi khó khăn, thay cũ đổi mới này đã gây biết bao sự cạnh-tranh kịch-liệt, khiến cho kẻ thắng-giả ngất lời mà trong mình sẵn gầy.

Thái-Hồ-Lương-Duyên

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Xin quí-báo làm ơn chỉ bảo cho điều pháp luật sau này :

Nguyên tôi có một người con gái cầm một bát hợ 30$ đồng đóng làm 20 tháng mỗi tháng 1$ đồng. Hội chơi họ hiện có số sách, nhưng hiềm vì số ấy không trình tòa. Nay có một người chơi họ ấy đã mua rồi và con gái tôi đã ẹ ồng họ cho người ta đủ số. Người ấy có viết vào sổ họ ký nhận số tiền ấy và có một người chơi họ nữa đứng bảo lãnh nói rằng nếu người anh em họ không đóng ống-chuốt được thì sẽ xin đóng thay. Hiện nay người mua họ chết rồi. Vậy con tôi có thể kiện người mua họ đã chết đi để thân thu của người ấy phải đóng thay được không ? 2- Nếu được thì kiện ở đâu và làm đơn thế nào ? 3 Người bảo lãnh nếu không đóng họ thay cho anh em bạn thì con tôi có quyền kiện người ta không ? và kiện ở đâu ? (Người bảo-lãnh là người làm việc với nhà nước có lương bổng).

LỜI ĐÁP. — 1- Những người thừa kế đứng nhận cái gia-sản của người mua họ đều phải trả nợ cho người mà mình được thừa kế, tức như món tiền họ mà con gái ông đã chồng cho Song ra ứng người thừa kế chỉ phải chịu khoản nợ ấy, *tùy theo với cái phần mỗi người* được lĩnh mà thôi. Sau nữa chủ nợ không có thể xin cản thúc thân thể những người thừa-kế để lấy nợ được.

2 Con gái ông phải làm đơn kiện riêng từng người thừa-kế mà lấy nợ, người hưởng gia-sản nhiều phải chịu nhiều, người hưởng ít phải chịu ít. Nếu những người thừa kế lấy không chịu trả thì con gái ông phải kêu tại tòa án sơ cấp hạt những người thừa kế ở và xin tòa đòi người thừa kế đến hòa giải. Nếu hòa giải mà không xong thì việc phải đem kiện tại tòa án đệ nhất cấp hạt ấy đệ nhị cấp là tùy theo cái số mỗi người ngang hay là quá số 30 đồng.

3 Nếu những người thừa-kế không chịu trả hoặc là khi đã sai áp các tài sản của những người thừa-kế ấy rồi mà không đủ lấy nợ thì bấy giờ con gái ông mới có thể thưa người bảo-lãnh được.

Ph. b-L.

VĂN UYỂN

Phong rao

Tắc sơn tạc đá, ghi vàng,
Một lời trân trọng hai hàng lụy rơi.
Nặng lòng ai lắm ai ơi!
Nước non nghìn dặm chia đôi gánh sầu.

∴

Thằn thơ ra lựa đầu cầu,
Trông sông, sông lặng một màu bao la.
Nghĩ ta lại thương ta,
Mấy phen tủng-rẩi bao la nhục vinh.

∴

Ngán thay! cho kiếp giang-hồ,
Bấy lâu bể Sở, sông Ngô một mình.
Nỉ-Non là lên thác xuống ghềnh,
Đường đời rong-ruổi gập-ghềnh khó đi.

∴

Đêm buồn tựa cửa trông sao,
Trông giăng giăng lặn, trông sao sao mờ,
Vì đâu? Kẻ Việt người Hồ?
Tấm lòng tưởng nhớ bao giờ cho khuây.

∴

Đêm đêm vơ vẩn một mình,
Hỏi ai? có thấu tấm tình hay chăng?
Bạn ơi! sách có dạy rằng:
« Một ngày vắng mặt xem bằng ba đông ».

∴

Kìa ai, góc biển ven giời!
Bè em lướng những đứng ngồi vì ai?
Những là thở vắn than dài,
Nước đời tan hợp bao người biết cho!

∴

Nghĩ thân thêm ngán cho thân,
Lòng tơ thắm mối bao lần cho ra.
Người quốc sắc, kẻ tài hoa,
Kẻ đi, người ở ai là chẳng đau.

∴

Thời này lắm nỗi ki-kẹt-khe,
Ơn nhà nợ nước đôi bề chan-chan.
Đường đời lắm nỗi dọc ngang,
Làm giai, thử trải giang san mọi mùi.

∴

Nhớ ai nhắn mọi đôi câu,
Vì ai nên phải bán sầu mua vui.
Nỗ lòng là gượng nói gượng cười,
Nửa trong chăn gối, nửa ngoài quan san.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Thường đời khi hợp, khi tan,
Kẻ đi người ở, để dàn chúng đây,
Dặm ngàn xa cách từ đây,
Mặt trơ vẫn mặt lòng này không người.

Bắc thang lên hỏi chị Hằng:
Nước đời lắm nỗi bất-bằng vì đâu?
Ngán tay I con Tạo cợt nhau,
Dễ ai lấp thỉnh quạt sầu được chăng?
Hồi-xuân, Lê-ngọc-Luật
Nam-định

Tổng vịnh chuyện Trung hiếu thần tiên

Hồi thứ IX

Thoạt dùng tay ra thử việc đời,
Với tìm non nước thú vui chơi.
Tưởng-tinh đã hiện nơi Trần-địa,
Trăm sự xui nên cũng bởi trời.

Hồi thứ X

Đã kìn làm sao lại hở ra,
Bất bằng bỗng nổi trận phong ba.
Ngẫm-âu chẳng khỏi tay ông Tạo,
Dun-dủi cho nên cuộc chiến hòa

Hồi thứ XI

Chín lần gươm tuốt mới trao tay,
Có sĩ biên quan pháp phới bay.
Khéo khéo bày ra mưu hoãn chiến,
Hỡi ôi Gia-Cát hãy còn đây.

Hồi thứ XII

Việc bình lại giở việc trò chơi,
Mưu kế khoa cho cũng khác người
Ai học-sĩ ngờ mà biết trước,
Có đâu quỷ quái hiện trên đời

Chức-Nhân

Tin sau cùng

Chiến-sự ở Maroc

Các báo đều nói về Ab El-Krim cứ khăng khăng hình như không muốn biết đến các điều kiện giảng-hòa của nước Pháp, và Tây-ban-nha, vậy nước Pháp và Tây-ban-nha cho Abd El-Krim là một kẻ phản nghịch, khi nào Abd E Krim bị thất-bại hẳn, thời mới điều-đình giảng hòa. Báo *Excelsior* nói rằng mai sẽ gởi tối hậu thư cho Abd El-Krim.

Quân Pháp khởi thế công trong miền Ouezzan để tiếp ứng với quân Tây ban nha.

Việc ở Syrie

Sau khi các quan thượng-thư hội nghị, ông Paul Ievé có tuyên-bố rằng số tổn hại về quân lính ở Syrie không đến 80 người, kể cả người bị hại, bị thương, bị bắt, cùng là không có tàn tích. Đồn Soueda vẫn còn bị vây, sẽ đem viện-binh đến. Một bức điện-tín của đại-tướng Sarrail nói rằng ở hạt Djebel Druse vẫn yên tĩnh.

Cuộc bay vòng Âu châu

Đại-úy Arnaudeau khởi hành từ Constantinople đã tới Moscou Bay cả thảy 8 giờ 15 p' t'

(Indopacifi)

TẠI SAU NHÀ BÁO
TRUNG BẮC TÂN-VĂN
Phố hàng Bông Hanoi

CÓ BÁN

Củi thực khô!
Cân rõ đủ!
Xe đến tận nhà!
BÁN HẠ HƠN MỌI NƠI

MỘT ĐƯỜNG HANG-KHÔNG
TỪ CASABLANCA ĐẾN DAKAR

Ngày 15 juin vừa rồi đã bắt đầu mở một đường hàng không mới để tắt từ từ Casablanca đến Dakar, qua Port Etienne và Saint-Louis. Con đường này tức là nối dài thêm cho con đường Marseille — Toulouse đến Rabat và Casablanca. Cái tuổi hạn đi con đường này đã rút xuống 7 ngày, thì nay chỉ đi hết có hai ngày rưỡi mà thôi. Thế là từ nay trở đi, từ nước Pháp sang đến thuộc-địa bên Sénégal có đường đi thẳng rồi. Cái tiền đồ của thuộc-địa ấy về đường kinh tế chắc là được nhờ về đường hàng-không này lắm

Thăm núi thúy-sơn

Núi Non-nước tỉnh Ninh-bình

Đồn rằng cảnh Thúy-sơn, trên non dưới nước là một tiềng-cảnh ở Bắc-kỳ, nên rắp tâm đã lâu định du thưởng một hồi cho biết.

Sáng hôm thứ bảy 8 Août 1925, nhân dịp nghỉ hè lại rập bạn vốn người Ninh-bình ra Namđ về ngoạn cảnh Non-nước nên vui lòng đi ngay.

Xe hỏa tới nơi, bước đến tỉnh đã thấy hai bên ba chóm núi đá cây cối rườm ra, rêu bọc sù sì trông có vẻ thanh-tú.

Tỉnh Ninh-bình là tỉnh trồng chăng chịt những cây, đối với hai quả núi thì thực không khác chi một cái vườn cảnh, có chậu cây có non bộ vậy, về phía tả là Dến sơn tức là núi cảnh riêu mà Thúy-sơn là núi Non-nước thì về phía hữu. Đứng ở bến bờ sông Vân-sàng trông vào núi Thúy sơn thì thực đẹp vô cùng, chẳng khác chi một bức tranh sơn-thủy chấm theo lối thủy-mặc thực to, trên một tấm lụa mầu da giới, vậy thì lối đến cảnh Non-nước là cảnh đẹp không phải là lối đến sai. Nhưng đứng về phía đường cái mà ngắm cảnh Non-nước thì trái hẳn, vì trên về phía tả có xây mấy cái nhà cửa cái cảnh tường đen, cùng tế xanh về cỏ trông lại như cái tranh do một đứa trẻ vẽ còn nhiều nét vụng dại lắm, thì lối đến Non-nước đẹp lại là lối đến sai.

Ấy là cái bình thức bề ngoài của cảnh Non-nước trong mắt kẻ giá mó là như vậy.

Theo một con đường khu ngoặt nghẹo ước ba trăm thước thì lên đến đỉnh núi. Ở đấy cũng có một khu khá rộng, bằng phẳng, có xây một cái nhà quan-cư, có mấy cái ghế đá rất đẹp. Ý chừng trước đây là nơi họp tập các quan, các nhà thi-sĩ cũng mến cảnh Non-nước mà ngồi ở chốn này ngâm-nga để vịnh. Thực là một chỗ chơi cao thượng phong-nhã vô cùng. Nay cảnh non nước ít người du thưởng, khi kỳ-gia tới chỉ thấy năm ngôn ngang những dân ông dân bà những phường tục-tử chỗ đủ đầu bắt chấy, nói cỏi ăn bắt rận, đáng tiếc thay là cảnh Non-nước cũng phong trần dân bẻ thế ư! Bạn tôi tìm cười cùng kỳ-giả rằng: « Bạn ngày đây là Đồ-sơn cho bọn đi cay, người gánh nước, tối đây lại thường là nơi hội họp cho bọn gái gái trên bộc trong dâu.

Cách cái nhà quan-cư độ 20 thước thì là cảnh đá gồ-ghề, nhác trông lên thạch bích thiết khắc la liệt những thơ khác c i mục văn-vận trên tờ báo!

Cứ như lời bạn nói thì trước khi bước lên Thúy sơn là hương hoa rác vàng thơm ngào ngạt, mà nay hương thơm chẳng thấy, mùi hôi thì nhiều, khó chịu quá! thực oan riêng cho cảnh Thúy-sơn. Trong hàng đá đã ở lại có độc ghế ngồi, có khắc chữ chỉ, chữ khách có thấy sáu chỗ trông khác chỉ một cái sa-long bằng đá, kẻ trong khe nài để dành riêng cho cái nhà đặt-nhân ăn sự dùng để vọng-nguyệt lúc đêm thanh, ở trên vách cái ghế phô-tơi đá nhân tạo đó lại có khắc 4 câu thơ của quan tuần Từ.

Giăng gió vui chung bầu,
Lắm than bận kẻ ai,
Ham chơi non với nước,
Có phúc được ngồi dai,

Chủ nhân Các-nhân, 1919.

Nhân đây sao cả bài thơ của quan Kinh-sơn, Lê đình-Sán họa lại.

Mảnh đá giữ xây nền,
Nghìn xưa giữ đợi ai,
Còn non còn nước mãi,
Mùi các vẫn thơm dai.

Ngay cái mẫu đá chỗ ghế ngồi có thấy vết hai bàn chân đục sâu xuống có ý vị tray, tâm năm về sau hà chẳng có người bảo là bàn ci ân thiên tạo ru!

Cứ xem bốn câu thơ sau này của quan ân Nguyễn-đình-Chiểu thì biết cảnh non nước được thêm sinh sắc cũng nhờ cái danh thơm hiển-đạt của cụ Trương-hán-Siêu xưa đã từng ở ẩn nài rày.

Dạo bước quanh trên núi,
Người xưa chạnh nhớ ai,
Từ quan về ở đó,
Danh tiếng vẫn còn dai,

Đọc đến câu thơ của quan phủ Trần-chật Tỉnh thì cái Thúy-sơn lại còn tên là Hộ-thành sơn mà sau nài lại còn chứa hang nữa:

Hộ-thành từng giải vòng giăng bọc,
Luyến chỗ còn ghi bọi các vàng,
Diễu liệng một hàng sau cánh trả,
Nước trào ba ngọn trước cửa hang.

Các quan không những yêu non nước về nài mà có lẽ chuộng về các vàng như câu thơ của quan huyện Bài-phụ Kinh.

Xưa đó giờ còng đó,
Khen ai lại nhớ ai,
Hoa vàng quanh bắt đó,
Kiếp núi nước thơm dai,

Cảnh Thúy-sơn là cảnh đẹp có thể làm một nơi chiếu chiều lên đọc sách xem trăng, hỡ để mấy tỉnh Trung-châu ở Bắc-kỳ đã có, nỡ lòng nào bỏ phí cho đang. Bước lên núi, thấy bề mía vỏ chuối tạo ngập, mùi khai xông ra khó chịu, đàn ông bắt chỉ ỉ, đàn bà bắt rộc, thêm tiếc thay cho khi: hoa vàng quanh bắt đó khắp nài nước thơm dai.

Bây giờ cảnh Thúy-sơn chỉ là cảnh đứng ở Văn-sàng mà xem thì thấy đẹp mà thôi! Nói đến Văn-sàng lại nhớ câu đối: Non non nước nước, trên non đoài nước nỉ lắt vui thay là phố Văn-sàng. Có người đùa đối chơi từng chữ.

Già già, cơm cơm, dưới già trên cơm tam tế ngất ấy phường võ mọi! Nực cười thay vẫn thơ!

Mong rằng lần sau đến thăm non nước sẽ được hơn lần nay, ai trí kỷ cùng non nước nên ra làm tô điểm cho lại thêm xuân.

Từ-Sơn

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ	31 độ
15 giờ	34 độ

Giá thóc gạo

Gạo bạng nhất, một tạ	11 giờ 25
nhì,	10 30
ba,	9 85
Thóc hạng nhất,	6 45
Bắp ngô	6 40

Giá bạc — Kể từ ngày 13 Août 1925 giá bạc ở kho Nhà-nước định là 12 f. 08.

Thị giá quốc trái. — Ngày 11 Août 1925: 47,30, 71,25 — 47,75. — 48,65, 71 75

Qui khách qua xứ ta — Ở bên Bộ vừa báo sang cho phủ Toàn-quyền biết rằng chiếc tàu ngày 28 août này thì M. Paul Morand thư-ký tòa lãnh sự bổ sang quyền lãnh-sự Pháp ở Bangkok sẽ sang tới Haiphong. M. Morand xuống tàu ở bến Marseille từ hai tháng nay, qua đường Mỹ-châu, Nhật-bản để sang Đông dương.

Trước khi sang lĩnh chức mới bên Bangkok, M. Morand còn định qua thăm phong-cảnh Bảo-ỷ rồi do đường bộ qua Trung-kỳ, vào Nam-kỳ đoạn mới sang Xiêm.

CÔNG-TY ĐIỆN-KHÍ ĐÔNG-PHÁP

Công-ty điện-khí Đông-pháp có lời bá-cáo để quý-khách biết rằng, vì công-ty bận về công-việc mở mang nhà máy, nên không có thể nhận được việc lắp và chữa máy điện của xe ô-tô nữa. Sang công-ty vẫn nhận chữa các máy Dynamo — Magnéto — Klaxon — Accumulateur, — miễn là phải tháo sẵn ra đã, mà đem đến phòng « Bureau de Réclamation » của công-ty số 69 phố Francis Garnier.

LE PARFUM DES HUMANITÉS
(SỬ KÝ THANH-HOA)

Soạn giả : E. VATRAC
Dịch giả : NGUYỄN-VĂN VĨNH

Vừa chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển : **2 $ 00**
Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển : **1 . 00**
Ở các tỉnh, xin đính thêm tiền cước gửi Recommandé : 0 $ 30 thứ 2 $ 00 và 0 $ 20 thứ 1 $ 00

BÁN TẠI BẢN-QUÁN

Cuộc lạc quyên giúp những vợ góa con côi các người bị nạn ở Penmanch. — Số quyên thứ 10 đăng như sau này:

Un Quinquerois et sa Léonard 7 đồng; M Reré Jouany 5 đồng; Mme Choquart 5 đồng; M. Cap. Corsin 5 đồng; M. Ripot 1 đồng; M. Piegelin 1 đồng; M Le Monet 1 đồng; A I. 5 đồng; Docteur Carlerré 20 đồng; M. Pe k pestes 3 đồng; Mme Moreau 2 đồng; P. A 5 đồng; M. Kentzinger e indigène 5 đồng; Anonyme 1 đồng.

Số quyên ở Hanoi tổng cộng đến ngày nay được 1238 đồng 5 bào 1 xu và 3:0 francs.

Trường Lò đúc. — Bà đốc-học trường Lò đúc (Armand Rousseau) bá cáo rằng đến vụ khai trường tháng septembre này trường học còn thừa những chỗ cho học-trò như sau này:

Lớp đồng-ấu (cours enfantin) cho con trai từ 7 đến 8 tuổi: 100 chỗ. Cho con gái: 45 chỗ.

Lớp dự bị (cours préparatoire) cho con gái từ 8 tuổi đến 9 tuổi: 20 chỗ.

Lớp sơ-đẳng (cours élémentaire) cho con gái từ 9 đến 10 tuổi: 35 chỗ.

Surveillant annamite

demandé à l'*Orphelinat des Enfants Métis*, rue Delorme ; de preference sous-officier retraité parlant français — Références exigees.

AU CINÉMA TONKINOIS
13, rue des Stanniels, Hanoi

Chương-trình từ ngày thứ ba 11 Août đến ngày thứ năm 13 Août 1925

SUZY

NGƯỜI ĐÀN BÀ HOA-KỲ
là một phim tình chuyện phiêu-lưu rất hay rất lạ.
Chia làm 10 phần
Chiếu hồi thứ 4, thứ 5 và thứ 6
Mỗi chương-trình chiếu ba hôi
Bắt đầu từ thứ ba đến thứ năm

Ngày thứ năm 13 Août hồi 17 giờ 30
Có buổi ban ngày. Giá rẻ

HIỆU BÁO-CHẾ
CHASSAGNE
59, Rue Paul-Bert, Hanoi
Có bán đủ cả các thứ thuốc
NÊN HỎI QUYỂN MẪU HÀNG
(CATALOGUE) GỬI BÁY

TRẢ TIỀN BẰNG TEM (timbres)

Trình các ngài duyệt-báo rằng: nhiều những số tiền quá hai hào (0$ 20) trở lên, thì xin gửi bằng mông-đa (mandats-postes), chớ đừng gửi bằng timbres

Những số tiền trong hai hào mà trả bằng timbres xin gửi bằng tem giam thư (timbres-postes), từ thứ 0f.10 (0$ 04) trở xuống, chớ đừng gửi bằng timbres-quittances timbres proportionnels hay là timbres de dimension

Tuyển thư-ký vào ngạch Thương-chính. — Kỳ thi do nghị-định ngày 18 avril 1925 định cho những người có bằng Thành-chung (D plome d'études complémentaires) hay là bằng Cao-đẳng tiểu học tây (B. E P. S.) tính nguyện làm thư ký tập sự ngạch Thương-chính lương bổng ban đầu mỗi năm 450 đồng thì đến ngày 4 và 5 novembre 1925 sẽ mở tại Hanoi, Haiphong Nam-định, Tourane, Qui-nhơn, Nha-trang, Saigon Pnom-penh và Vientiane

Số thư-ký tuyển vào ngạch ấy định là 20 người.

Các thí-sinh phải ít ra 20 tuổi và không được quá 25 tuổi, trừ ra trước đã làm việc nhà-nước có đủ thời hạn tính đến năm 55 tuổi hợp lệ có thể vẫn thu thi không kể Đơn xin phải làm bằng giấy tín chỉ 12 xu gửi đến quan phó Thương-chính (Sous Directeur) các hạt trước ngày 4 octobre 1925 và định theo các giấy sau này:

1. Giấy khai-sinh;

2. Giấy tư pháp lý-lịch (extrait du casier judiciaire) hay là giấy kiểm-hạnh;

3 Bản sao bằng Thành-chung hay là bằng Cao-đẳng tiểu-học tây (B E. P. S.)

4 Giấy nhận thực của thầy thuốc làm theo như tờ ấn-lệ ngày 11 décembre 1924 của quan Toàn-quyền và phải dán một cái ảnh, trên ảnh có chữ ông thầy thuốc nhận thực ký tên và đề niên-hiệu:

5 Một tờ khai của người thí sinh kể thứ tự những nơi nào mình muốn được bổ sơ cả (Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Nam-kỳ, Cao-mên, Ai-lao)

Người nào được bổ đi bộ nào mà chối từ thì sẽ mất cái số thứ tự được bổ và phải kể vào dưới số. Ai từ chối luôn hai lần thì sẽ bị xóa tên trong sổ bổ.

CÁO-BẠCH BÁN NHÀ:

Một cái nhà, mới làm 2 tầng, 2 từng, sân trước, sân sau, nhà bếp, nhà ăm, nhà xí, 111 thước qui vuông. 37. Ngõ hàng Hành tối ở đầu.

TRAI LÀNH GÁI TỐT của ông cử Dương-bá-Trạc soạn giả . . . . . 0$25

TIẾNG GỌI ĐÀN của ông cử Dương bá Trạc soạn, giá. 0$10

QUỐC-VĂN TRÍCH DIỄM của ông giáo Dương quảng-Hàm soạn, giá . . . . . 0$50

VỊ ĐẦU NÊN NỐI của ông giáo Dương-tự-Quán soạn, giá . . . . . 0$12

CHUYỆN GIẢI TRÍ từ quyển 1 đến quyển 7, mỗi quyển giá. . . . . 0$15

TRUNG HIẾU THẦN TIÊN từ quyển 1 đến quyển 7, mỗi quyển giá. . . . . 0$10

Bán tại nhà soạn-giả, 98, hàng Bông Hanoi và khắp các hàng sách Hanoi, Haiphong, Nam-định.

98 25"

THÚY-HỬ

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Bọn ngục-tốt nói:

— Nương-tử bắt tất phải nỗi giận, tự khắc chúng tôi phải giải đi.

Con *Bạch-tú-anh* nói:

— Nếu vậy thì nhờ cả ta sẽ thưởng tiền cho các anh.

Bọn ngục-tốt bắt đầu đi chạy lại nói với *Lôi hoành* rằng:

— Con ranh ấy đáo để lắm, không giải đi không được, vậy bắt đắc dĩ ông phải cho chúng tôi giải đi một chút.

Chúng giải *Lôi-hoành* đi ra ngoài phố. Người xem xúm xít, bấy giờ vừa gặp bà mẹ *Lôi hoành* đến đưa cơm. Bà mẹ trông thấy con bị gông trói, liền khóc oà lên mà ai mắng bọn ngục tốt.

Bà mẹ *Lôi-hoành* nói:

— Các anh và con tôi cùng làm việc quan với nhau xưa nay, ra vào trông thấy nhau tiền tài vẫn có nhau, sao các anh nỡ xử như thế. Phỏng các anh có giữ được trọn đời không xảy ra việc gì chăng!

Bọn ngục-tốt đáp rằng:

— Thưa cụ, chúng tôi xin nói để cụ biết cho. Thật quả chúng tôi không có lòng nào, chỉ vì có người ngồi yên cáo đi kêu, thế tất chúng tôi phải giải đi mới được, nếu không thì người ta về kêu với quan huyện, lại thêm khổ cho anh em chúng tôi.

Bà mẹ *Lôi-hoành* nói:

— Cô lẽ nào mụ vì nguyên-cáo lại tự đi giám-đốc để bành tội kẻ bị-cáo như thế!

Bọn ngục-tốt lại sẽ rỉ tai mà bảo rằng:

— Con dân-bà kia nó đi lại với quan huyện rất thân-mật. Nếu nó nói một câu thì thật là nguy hiểm cho chúng tôi.

Bà mẹ *Lôi-hoành* cứ việc cởi trói cho con, rồi vừa cười vừa ai-mắng rằng:

— Ái! Con dân-bà bé-mạt kỳ-ổn-nan kia, nó dám ỷ quyền cậy thế! Bây giờ ta cứ cởi trói ra, xem nó làm gì ta nào!

Con *Bạch tú-anh* ngồi ở trong trỏ điểm nghe nói như vậy, tức thì chạy ra, trỏ vào mặt bà mẹ *Lôi-hoành* mà bảo rằng:

Con gái già này mày vừa nói cái gì đó?

Bà mẹ *Lôi-hoành* liền nổi tam-bành lên, cũng trỏ vào mặt con *Bạch tú-anh* mà ai-mắng rằng:

— Chém băm chém vằm cái mặt con dĩ rạc kia sao mày lại dám nói hỗn với bà như thế!

Con *Bạch-tú-anh* nghe nói, cau mày trợn mắt mà rằng:

— Con quạ cái kia! Con ăn mày kia! Dám trêu tay bà phải không!

Bà mẹ *Lôi-hoành* nói:

— Bà nói mày thì mày làm gì được bà. Dì-thường mày làm quan huyện *Vân-thành* đó chăng!

Con *Bạch-tú-anh* nổi giận, sấn vào tận nơi, tát cho bà mẹ *Lôi hoành* một cái thật mạnh, ngã lăn xuống đất. Bà ta vùng lép-ngóp bò dậy thì con *Bạch tú-anh* lại xấn vào mà tát đánh thêm một hồi nữa.

Lôi-hoành nghĩ đã cầm tức trong làng, lại thấy bản-mẫu bị đánh, bừng bừng lửa giận, không thể nào mà nhịn cho được, liền bẻ gẫy cái gông, cầm giáng vào đầu con *Bạch-tú-anh* một cái.

Không ngờ tay giáng mạnh quá, con *Bạch-tú anh* ngã quay ra đất. Mọi người xúm lại xem thì óc vỡ lênh-láng, mắt lồi ra ngoài, chết ngay lập tức. Chúng thấy *Lôi hoành* đánh chết con *Bạch-tú-anh*, bắt-đắc-dĩ phải cùng nhau giải *Lôi-hoành* về nộp quan huyện.

Quan huyện trông thấy người đi khám-nghiệm thi-thể. Khi tra hỏi *Lôi-hoành* thì *Lôi-hoành* cung nhận tất cả, không có ý ngần-ngại chút nào. Bà mẹ *Lôi hoành* được tạm tha về nhà còn *Lôi-hoành* thì phải đóng gông giam vào trong ngục.

Viên tiểu-cấp coi ngục bấy giờ tức là *Mỹ nhiêm công Chu đồng*. *Chu-đồng* thấy *Lôi hoành* bị tù giam, không thể làm thế nào mà giải cứu cho được, đành chỉ sửa soạn cơm rượu để khoản-đãi và bảo ngục-tốt quét dọn một gian phòng sạch sẽ để cho *Lôi-hoành* ở mà thôi.

Một lúc bà mẹ *Lôi hoành* vào ngục đưa cơm, vừa khóc vừa nói với *Chu-đồng* rằng:

Lão này già mà ngoại sáu mươi tuổi đầu, thật quả trơ trọi cô lẻ không có một đứa con gì, xin tiết-cấp nghĩ cái tình bạn-hữu xưa nay mà trông-nom cho-nhờ giấp cho thì cái ơn sâu ấy, không bao giờ già này dám quên vậy.

Chu-đồng nói:

— Cụ cứ yên lòng đi về, từ nay cũng bắt-tất phải đưa cơm nữa, đã có tôi khoản-đãi. Còn nhân dịp nào có thể giải cứu được thì tôi xin hết sức giúp cho.

Bà mẹ *Lôi-hoành* nói:

— Tiết-cấp giải cứu được cho con tôi, tức là cái công tái-sinh đó. Nếu con tôi có mệnh-hệ nào thì thân già này sống không sống được.

Chu-đồng nói:

— Vâng! Tôi xin ghi lòng, cụ bắt tất phải ưu-nghị.

Bà mẹ *Lôi-hoành* cảm tạ rồi lui ra. *Chu đồng* ngẫm nghĩ suốt trong một ngày, không biết tìm cách gì mà giải cứu *Lôi-hoành* cho được, lại nhờ người vào nói lời với quan huyện.

Quan huyện ăn *thành* đầu có lòng yêu mến *Chu-đồng*, nhưng vẫn cầm-tức *Lôi-hoành* đánh chết mất con *Bạch-tú-anh* là người yêu của mình, không thể nào mà phân giải với quan được.

Vì *Bạch-ngọc-kiều* lại cứ làm đơn kêu-nài, cố xin quan huyện bắt *Lôi-hoành* phải thường mệnh. Khi *Lôi-hoành* bị giam-cầm ở trong ngục đã mấn hạn 60 ngày rồi, phải giải lên nộp quan phủ *Tế chân*.

Quan huyện sai viên *áp-tư* đệ văn ấn đi trước, còn *Chu-đồng* thì giải *Lôi-hoành* đi sau. Bấy giờ *Chu-đồng* ủng mười máy tên ngục tốt giải *Lôi-hoành* tự trong huyện *Vân-thành* ra đi. Đi được non 10 dặm, trông thấy có một cái tửu-điếm.

Chu đồng bảo mọi người rằng:

— Chúng ta hãy vào đây uống rượu đã!

Mọi người vào cả trong tửu-điếm uống rượu. *Chu-đồng* dẫn *Lôi-hoành* đi ra ngoài, nhân lúc vắng vẻ không ai, liền tháo gông tha cho *Lôi hoành* trốn.

Chu đồng dặn rằng:

— Hiền-đệ mau mau thẳng đường về nhà, cũng mẹ trốn đi nơi khác để mà tránh nạn, còn tôi xin chịu tội tay cho hiền-đệ.

Lôi-hoành nói:

— Tôi trốn đã đành, nhưng để cho đại-huynh phải liện-lụy thì lòng tôi sao rõ.

Chu-đồng nói:

— Hiền-đệ không biết rõ. Quan huyện cầm-tức hiền-đệ về nỗi đánh chết mất người yêu, vậy nên khép vào tử-tội, ngày nay đại sang *Tế-châu*, tất bắt hiền-đệ phải thường mệnh. Bây giờ tôi tha cho hiền-đệ trốn, tôi cũng không đến nỗi chịu tử-tội nào. Vả tôi không còn cha mẹ nào mà phải lo-ngại, gia-tư đầu bỏi-thường hết cũng chẳng hề chi. Cái tiền-trình của hiền-đệ còn dài, hiền-đệ nên mau mau tìm phương trốn đi mới được.

Lôi-hoành lạy tạ, rồi theo con đường nhỏ ở lối cửa sau trốn thẳng về nhà, thu-nhặt của để tế nhuyễn và đưa mẹ đi gấp ngày đêm vào theo đàng gió ở Lương-sơn-bạc.

(Còn nữa).

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chú Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)



ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mỏ-neo, 16 nhân-tinh
Một vỏ kim có chất đặc-quang
BẢO-HÀNH 20 NĂM
Giá ..... 11 $ 50
BÁN TẠI HIỆU
A PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Bert, — HANOI

BỆNH LẬU

Thụt bằng thuốc LUGAR mà chữa lậu thì không gì hiệu bằng

THUỐC THỤT LUGAR có nhiều chất quý ở loài thực vật, trị trùng lậu thì chóng quá ; mà nhất là chữa không cần hận nó nặng lên thì THUỐC LUGAR dùng nhẹ lắm

THUỐC THỤT LUGAR không có mùi gì cả, giá độ đồng tiền thấy nóng hay khó chịu mà dùng ngay thuốc đó thì lậu có gần phát ra cũng tịt hẳn.

Hễ muốn giữ không mắc bệnh lậu, thì giao hợp xong rồi, dùng ngay THUỐC THỤT LUGAR.

Cứ thấy dau ống tiểu tiện thì trong một ngày thụt 3, 4 lần.

Thụt sẽ để thuốc trong ống tiểu tiện độ 4, 5 phut, rồi sẽ nằm nằn ống đó.

Trước khi thụt thì phải nhờ tiểu tiện đã, 2, 3 giờ rong rồi lại tiểu tiện nữa.

Trong khi lậu thì nên uống, thuốc SANTAL MAYO rất hay. THUỐC LUGAR thì mau bệnh nặng nhẹ nào cũng phải tiêu diệt

Thuốc Lugar ..... 1$75
Thuốc Santal Mayo ..... 1$00

Bán tại nhà bào chế CHASSAGNE số 59 phố Paul Bert Hanoi

LỆ MUA BÁO

Xin nhắc lại để các ngài được rõ, bản báo chỉ tính mua báo trả tiền trước. Vậy nếu ngài nào muốn mua thì gửi tiền cho bổ không có tiền gửi theo giấy mua tới rồi quan không trả lời. Mua báo cải tính từ rằm hoặc mồng một tháng tây trở đi cho tiện.

Dĩ thường. — Các trường Sơ-đẳng sau này được di đi rời khác :

Trường Phúc-chỉ, tổng Văn quán, phủ Lý-nhân, trước ở làng Phúc-chỉ, nay dời sang làng Tri-hu (Hà-nam) ;

Trường Văn-xá tổng Ngu-nhuế, phủ Lý-nhân trước ở làng Văn-xá nay dời sang làng Vũ xá ;

Trường Mỹ-cỗi, tổng Văn-cỗi, huyện Vụ-bản, trước ở làng Mỹ cỗi, nay dời sang làng Văn-cỗi (Nam định).

Trường Đình-lục, tổng Phi-mỗ, phủ Lạng-giang, trước ở làng Đình-lục, nay dời sang làng Đình-xuyên (Bắc-giang)

Trường Đại-phương, tổng Vũ-la, phủ Nam-sách, trước ở làng Đại-phương, nay dời sang làng Vũ-xá nam, (Hải-dương) ;

Trường Đột-linh, tổng Cao-đỗi, phủ Nam-sách, trước ở làng Đột-linh, nay dời sang làng Trần-xá, (Hải-dương);

Trường Cấm-quan, tổng Tất-lại, huyện Tứ-kỳ, trước ở làng Cấm quan nay dời sang làng Tất-lại (Hải-dương).

Trường Hậu-trung, tổng Vi-sài, huyện Duyên-hà trước ở làng Hậu-trung, nay dời sang làng Vi-sài (Thái-bình) ;

Trường Giai-lạc, tổng Gia-thượng, huyện Kim-anh, trước ở làng Giai-lạc, nay dời sang làng Vân-cát (Phúc-yên).

Trường Thu-lâu, tổng Hoàng-chuế, huyện Lam-dương, trước ở làng Thu-lâu, nay dời sang làng Hoàng-vân, (Vĩnh-yên).

Trường Kẹ-sơn, tổng Cư-yên, chân Lương-sơn, trước ở làng Kẹ-sơn, nay dời sang làng Mông sơn (Hoà-bình)

RẠP CHỚP BÓNG CINÉMA PATHÉ HANOI

LE SECRET D'ALTA ROCCA
Trinh thám tiểu-thuyết 12 hồi
Rất hay!!! Rất vui!!!
Khiếu cảnh bí mật
Chiếu tại bản rạp — mỗi tuần lễ hai hồi
Tuần lễ nào cũng chiếu từ thứ hai đến thứ năm
Hai hồi đầu đã bắt đầu chiếu
Từ tối thứ hai 20 đến thứ năm 23 Juillet 1925
Xin kính mời các quí khách đến xem.
Phim ảnh trinh thám!!!
Phim ảnh trinh thám!!!

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Montès
51, RUE PAUL BERT, HANOI
MỚI ĐẾN THUỐC :
Le Peptofer Jaillet
là thứ thuốc bổ rất thật hiệu

Cuộc đánh số của hội Nam-kỳ tương tế. — Bản-quán tiếp được nhiều thư ở các nơi gửi về nhờ bản-báo mua hộ về đánh số của hội Nam-kỳ tương tế, vậy xin cố lời kính-cáo để các ngài biết rằng các vé về cuộc đánh số ấy, hiện nay vẫn chưa thấy phát bán ở Hanoi. Chờ khi nào có bán thì bản-quán sẽ mua giùm.

Tại sở y-tế. — M. Cung-khắc-Tinh, thư-ký tập sự tại sở y-tế Bắc-kỳ nay được thăng thư-ký hạng nhất.

Ngạch bổn hộ. — Các khán-hộ tạm thời có tên sau này, đã trúng tuyển kỳ thi ngày 3 Avril 1925 đều được bổ khán-hộ tập sự tại nhà thương Hanoi :

MM. Nguyễn-văn-Tinh, Nguyễn-đình Diên.

Ngạch thơ-ký. — M. Nguyễn văn-Nguyên, phó quản cơ ở Bắc-ninh, được phép nghỉ 3 tháng, lĩnh cả lương.

Trục xuất cảnh ngoại. — Những người Khách có tên sau này, không có chỗ ở nhất định ở Đông dương, nay đều bị đuổi ra khỏi địa-hạt : Cheang-Nui, Vi-đức-minh, Nhiệp-chi-Vo, Chau Sem, Tang-phu-Sum, Sơ-Mau, Tang-a Tai, Vong-a-Sim và Tchan sao-San.

Thâm trọng. — Hồi 10 giờ hôm 12 août người ta thấy xác một người đàn-ông chừng 50 tuổi nằm chết ở ngay trước cửa nhà thương Bảo-hộ, khám trong người không thấy giấy má gì nên không biết quê quán ở đâu và cũng không thấy thương tích gì khả nghi, nên đã cho khiêng vào nhà xác. Có lẽ người này vì ốm yếu định vào nhà thương, nhưng vào chưa đến nơi đã chết đó chăng ?

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Trẻ con lạc. — Ng-thị-Giậu 17 tuổi ở nhà ở đường An-dương trình sở Cẩm rằng có đứa con gái tên là Mùi lên bảy tuổi lạc đi đâu mất từ chiều thứ hai 10 août.

Vỡ-Hồng làm công ở sở máy xay trình sở Cẩm rằng có đứa con gái nuôi 15 tuổi lạc mất rằng ngày thứ hai trước về buổi chiều.

Ốm đường. — Có một con bé lên mười tuổi, cân cước không rõ, thấy ốm nằm ở xóm nhà khách thì lính cảnh-sát đã có đưa vào nhà thương từ chiều thứ ba trước.

Cùng lại chuyện ấy. — Là chuyện một thầy ký tiêu liều liền kết. Thầy này nguyên trước làm việc cho một hiệu buôn Pháp ở tỉnh biên-thùy, thay chân có người anh rể, chỉ có được ít lâu rồi lại trở về đất cũ. Về đây thầy ta gặp được người bạn cũ đưa vào làm việc một hiệu vận-tải, lương bổng ước có bốn chục đồng một tháng, bao nhiêu sổ sách do một tay giữ cả, sau được chủ-nhân tin dùng lại giao cho giữ hòm bạc. Thế là thầy ta được quyền thu nhập chi xuất và sổ sách cũng ở trong tay, không ngờ thầy ta lập tâm bất trắc từ bao giờ không biết, cứ bề ngoài mà xét thì một người làm công bấy nhiêu lương có khi đỏ đèn lắm mới bớp chắt được mỗi tháng giảm đồng, đó là kể số tiêu dùng của hai vợ chồng con ở thành phố đấy, lấy đâu còn phung-phí ngựa xe, lấy đâu còn nay đồ bác, mai ca-trường, bia tửu-điếm, lấy đâu mà quần no sắc kia, vòng đeo ngọc giắt, thì ra thông thả phong lưu mượn đỏ nhiều người có tưởng là của riêng chứ có hay đâu là của xoáy.

Vào một hôm kia sở thầy ta tự-nhiên mất cắp một tài sản 100 đồng bạc hào mới đổi bên nhà ngân-hàng về để ở bàn giấy thầy ta, thầy ta kêu không lấy, chủ-nhân nói chủ-nhân không cần đ, khám những người khác như tây-phái, người bàn hàng đều không thấy chi cả, sau tìm tòi vẫn vơ lại thấy cái túi bạc mọc cánh lấy cớ nằm nấp ở trong tủ giá hàng bên cạnh thầy ta ngồi, lạ không ! Lại lạ nữa là đem kêm đếm thấy thiếu mất ngót bốn chục đồng, như thế thì xanh không thắng, cả đi đằng nào, cho nên chủ-nhân nghỉ tình từ đấy, mà bạn đồng sự với thầy ta cũng điếc tai nhức óc về những lời nói mát của chủ-nhân. Về sau còn việc này nghỉ tình nữa mà có lẽ vì việc này nên chủ-nhân mới tính ngờ khám đến sổ sách. Một hôm nhân việc tiền bạc thế nào, chủ-nhân mới xem tới sổ sách thì thấy có nhiều khoản khả nghi, sau khám xét cẩn-thận mới biết rằng thầy ta lạm tiêu mất 5, 6 trăm bạc.

Ngày đầu sau khi chủ-nhân cảm hờn thống-mạ liền bắt thầy ta phải hoàn đủ số tiền, không thưa kiện gì cả.

Những kẻ ngông cuồng, đại sát chơi sới, cũng ra làm cho như thế ai cũng khinh bỉ cả đám, nhưng người ta lại còn cảm giận về nỗi cơm nắm làm dầu nỗi oanh, vì một kẻ làm xằng để cho kẻ ấy lẹp lòng lấy thế mà chê riễu lấy cả đến nỗi giống. Buồn thay !

Trực-Nhân lai cảo

Xe đạp của ai. — Mới có xe đạp không có dấu hiệu bánh đằng trước hơi vành, thấy bỏ ở phố Hermand hồi giữa trưa ngày thứ hai thì linh cảnh sát đã đến nhặt để ở sở Cẩm.

Lại một cái xe đạp ở Đa-độ nông bỏ ở phố Beig que cũng lại ở sở Cẩm, ai mất lại mà nhận.

Hội đồng thành-phố. — Có lẽ chỉ từ nay đến trung tuần tháng này sẽ có kỳ hội đồng thường lệ. Hôm nào được tin đích xác và chương-trình buổi hội-đồng lấy bản-báo sẽ đăng tuồng tận.

Bán đấu giá. — Đến thứ sáu 14 août, bắt đầu từ 8 giờ sáng, sẽ có cuộc bán đấu giá những hàng hóa và các đồ đồng của một cửa hiệu buôn Khách ở số nhà 11 phố Marie chal Pétain.

Đánh rơi thẻ thuế thân. — Về buổi chiều ngày 10 août trước người lính cảnh-sát tên là Bùi-Anh đánh rơi một cái ví trong đựng 1 p 20 và chiếc thẻ thuế thân thành-phố.

Bị lừa đảo. — Hồi 11 giờ trưa ngày thứ ba, một người phu tên là Đặng-văn-Lợi 18 tuổi đi làm về qua phố Sergent Bob-liot bị con lừa của nhà nào thả ở đấy đá phải. Người ấy bị lừa đá không lấy gì làm đau cho lắm, nên lại về nhà được ngay.

Bội tín. — Mme Trần-thị-Huệ 50 tuổi nhà ở hộ tư bên Hạ-lý có đưa thưa tên Lương nhóc-Tahar 35 tuổi làm công ở hiệu Cẩm-đồ là bội tín một đôi hoa tai vàng giá 16 p. 55

BẮC-NINH

Tiết hạnh khả phong. — Bà cụ Ngu-Ea-thi-Tiếu quán làng Trà-xuyên, tổng Trâm-khê, huyện Võ-giàng, tỉnh Bắc-ninh, là thân mẫu ông phó-bảng đương-thứ Nguyễn-đức-Lưu, nay mới được ban bằng chữ vàng « Tiết-hạnh khả-phong ». Vậy xin có lời mừng cụ.

Ng văn-Lục lai cảo

Cuộc thi thơ

Của Ngô-thị-Quyên nữ-sĩ

MMMDXXXII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Miếu Không còn đây đạo chẳng cùng.
Vẻ rạng cung-tường nguyên nếp Lỗ,
Khói thơm trở đâu ngất non Nùng.
Gác Khuê soi tỏ trên nhà Giám,
Cửa Khổng cao hơn ngọn núi Nùng.
Tân Hán nào hay hưng dẫn nhỉ,
Văn này không mất đạo không cùng.

Võ-song-Phong ở, hàng Nong, Nam-định

MMMDXXXIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Miếu Thánh là đây có phải không.
Lý trước đã xây dường cột vững,
Nguyễn nay còn giữ khói hương nồng.
Gác Khuê soi tỏ trên nhà Giám,
Cửa Khổng cao hơn ngọn núi Nùng.
Tân Hán nào hay hưng dẫn nhỉ,
Văn này không mất đạo không cùng.

Võ-song-Phong ở, hàng Nong, Nam-định

MMMDXXXIV

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Vương vẫn suy tôn bể vẫn sùng.
Lê-nhạc phẩn ba còn Khổng giáo.
Bình thành quá nửa khác Hoa-phong.
Có hay đạo mạch bên nguồn Tử,
Mới biết anh niên quảng núi Nùng,
Giấn sức đua chen trong bể học,
Song kênh may cũng A-châu-đông.

MMMDXXXV

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Giáo chính xưa nay vẫn một dòng.
Lửa Tống nung hun riêng miếu Giám,
Sao Khuê rực rỡ khắp kinh Đông.
Xa thư dấu sẵn nơi Thú Tử.
Quang-cảnh này xem chốn Nhị Nùng.
Man mát mấy trường Cao-dăng đó,
Có công học được có ngày xong.

Trần-lương-Ngọc
Làng La-khê, Hà-đông

MMMDXXXVI

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.
Cỗ miếu nền xây vững cột đồng,
Trên các Khuê-văn mây bóng phủ,
Trước đền Khải-thánh cỏ hoa lồng.
Gội mưa hóa đã nhuần thi-lễ,
Trải gió xuân càng đậy hiếu trung,
Vườm hỏi làng nho người có biết,
Nhờ nguồn khi uống nước hay không

MMMDXXXVII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Thấy miếu này ai chẳng nhớ công.
Chín nhân tường xây nền giáo dục,
Bội hàng bia tạc dấu văn-phong.
Tang-thương mấy cuộc dâu thay đổi,
Bản-hạnh bao phen vẫn kính sùng.
Thú Tử mạch còn lai láng mãi,
Ngọn nguồn còn chảy nước còn trong.

Phi-duy-Giã
Làng Phù-viên, Hà-đông

MMMDXXXVIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Miếu mạo nhơn nhơn thờ hóa-công
Vận qui còn nguyên miền khí vượng
Ngày đinh chưa lạnh ấng tôn sùng.
Hán lao trất mấy lề quen thuộc,
Tần hỏa tăng phen việc lạ lùng.
Dù gái phục-sinh khôn kiếm miếu,
Bích tàng sách vở biết gì không.

MMMDXXXIX

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long,
Miếu Thánh nào ai chẳng một lòng.
Thành lụy hóa-đao in cõi Bắc,
Cửa sân cối-thạch rạng trời Đông.
Gió Âu mưa Á vẫn-minh lạ,
Nước Tử sông Thu đạo-mạch chung.
Trinh-thuận tin-trung đều bị hòa,
Ngoài tường để thấu chín lần cung.

MMMDXL

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.
Nho giáo còn nguyên ấng tự sùng,
Định đỉnh đất xây từ một lúy,
Tự lao trời mở chín tầng cung,
Thái hòa vũ-trụ riêng Thu Tử,
Minh hối kiến khôn trải vũ-phong.
Xướng hoa làm chi xin dám hỏi,
Văn-chương tàn cuộc bấy nhiêu đông

Hoàng-Kim. Nghệ-an

MMMDXLI

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.
Trải mấy tang-thương với Nhị Nùng.
Mái Không bạc phơ màu viễn, tuyết nhuộm,
Tường Nho xanh ngắt dấu rêu-phong.
Một nền danh giáo còn nguyên cựu,
Hai chữ phồn-hoa rõ mới không.
Ngày tháng lại qua bia vẫn đứng.
Nước non ghi để khách tang-bồng

MMMDXLII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long.
Nay khách phồn-hoa hãy thử trông.
Gió Á mưa Âu là những thế,
Non Trình cửa Khổng vẫn như không.
Nước non mới biết còn vui đạo.
Dâu bể thành ra cũng hồng công.
Kim cổ cuộc đời thay đổi mấy,
Bia danh hỏ để chuyện lay lòng.

P. Minh Pustes-Tuyên-quang

MMMDXLIII

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long
Chính ấy người nay tưởng chạnh lòng
Gió nổi đã Nùng vàng lấn trắng,
Buồn thay nước Nhị dục pha trong.
Truyền-thần bia tạc hồn kim cổ,
Khải-thành đền xây dấu Lạc-Hồng.
Mong mỏi ai còn miếu đuợc đó,
Sao cho khỏi phụ với non sông.

Bạch-Mai xã-nữ
Làng Đông-mộc, Nam-định

MMMDXLIV

Nghìn năm văn-vật đất Thăng-long
Vật đổi sao dời trải mấy đông,
Gió phất sông Nông dòng đạo-mạch.
Trăng in non Tản dấu văn-phong.
Nhật tinh vẻ rạng miền Âu Á.
Trở dậu hương bay cõi Lạc-Hồng
Để vịnh xưa nay lòng kính mộ,
Thuyền-quyên nối gót khách anh-hùng.

Ngô-xuân-Khiêm
Secrétaire à la Mairie de Dalat (Sud Annam)

(Còn nữa).

SẮN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ năm 13 Août 1925

LẠM-ĐIỀN CHÚNG NGỌC

Xót tình mẹ góa, con côi,
Bảng vàng bao ngọc đền bồi cho phu.

Tối thứ sáu 14 Août 1925

KIM NHAM SỰ TÍCH

Tích hát chèo cổ. Có vai đào điên, có vai thầy cúng và cô đồng làm trò rất là buồn cười.

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

LA COMPOSITION FRANÇAISE aux examens franco-annamites
của M. L. HOULLIER
Giáo-sư trường Bảo-hộ soạn riêng cho học-trò Việt-Nam
Bán tại nhà in bản-quán
Giá mỗi quyển. . . . 0 $ 30
Tiền cước mỗi quyển . 0 , 12
Ai ở xa xin viết thư về cho
, ông Bùi-xuân-Taisa
8 — Gl. Rue de Coton — Hanoi

NƯỚC-CHANH HIỆU T. B.
TỐT NHẤT, SẠCH NHẤT, LÀNH NHẤT
BÁN BUÔN TẠI:
176, Phố Đình tứ (cạnh Bảm) Hanoi.

Hanoi đi : 7 giờ sáng.
Đón khách ở bến tàu thủy
(Cột đồng-hồ)
Chạy đúng giờ
Ô tô đã bắt đầu chạy
HÒA-BÌNH VÀ CHỢ-BỜ
Ngày nào cũng có
Chợ-bờ về :
1 giờ trưa
Đón khách ở chợ
Hòa-bình về : 2 giờ trưa
Đón khách ở bến chợ Phương-lâm
XE MỚI — GIÁ HẠ

GRANDS MAGASINS RÉUNIS
PHỐ PAUL-BERT. — HANOI

CÁC VỊ ĂN THỰC UỐNG
Các thứ rượu mousseux

Rượu André Gallois	Một chai :	9 fr. 00
Rượu Marquis de florimont	»	10 fr. 50
Rượu Cristal Veuvray	»	9 fr. 00
Rượu Cinzano Spumante	»	15 fr. 00
Các thứ rượu champagne		
Rượu Léon Chandon 1/2 sec	»	20 fr. 00
Rượu Pommery & Creno	»	25 fr. 00
« Berna » là thứ sữa Thụy sĩ tốt nhất, ngọt	Một hộp	3 fr. 75

Rượu bổ-đào
TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG



Theo bình tự nhiên in ra đây, cho không như có mấy thứ thuốc vẽ những bình lạ, làm trò-cười cho trẻ con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được !

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to !!!

Ngày mùng 7 tháng năm, niên-hiệu Khải-định thứ ba, tôi Hội-các phụng mệnh chân phê rằng :
Chiếu rằng đại được phòng cần MONTÈS qui đông, có chế nên một thứ rượu bổ để tăng ngự dụng qua rất hay, đáng nên gia thưởng, truyền tạo phẩm thị gia cho qui được phòng chế-tạo để thành-phẩm.
Khâm thử.

, Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ giả, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn ; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

• Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kê những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Trần-hưng-Đạo, 54
HANOI
Mua sau xin thêm 0 $ 30 tiền cước

SÁCH MỚI XUẤT-BẢN

Các Tiểu-thuyết và các sách, các truyện quốc-ngữ mới xuất-bản muốn đem gửi bán tại Haiphong được cẩn-thận và tiện-nong chu-tất, nên gửi hiệu *NAM-TÂN, bán sách, số 54, phố Bonnal, Haiphong bán giấp.*

NHÀ BÀ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL
là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất : Santalol
chất : Salol
và chất : Uroformine
Giá 1$30 một hộp

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọ!

Giá tiền 0$90



Một cái điều-pháp trừ bệnh

Trong đời người ta, những điều nên sợ nhất là những chứng đau xoàng mà giai, những nỗi một nhọc hốc lức hàng ngày vì những chứng lỹ làm cho máu huyết suy đi, gầy mòn kém đi, hại cho cơ thể hơn là những tật bệnh lớn.

Vì vậy, nhiều gia quyến khi, mỗi khi người lớn hay trẻ con trong mình không được khỏe mạnh, thì người ta thường dùng thuốc Pilules Pink. Thuốc ấy nguyên bổ huyết bổ máu, rất lành cho lọc phổ ngũ tạng và trong sẽ đi cho chất đặng cho người yếu rất tốt.

Hiện nay muốn giữ cho bệnh tật khỏi làm đau đớn, thân thể một-nhọc mà muốn hết-phạo lợi, và cứu khỏe muốn giữ gìn cho trăng tiện, thì không nó thuốc gì bằng-hiện bằng thuốc

PILULES PINK

Thuốc Pilules Pink, hiệu bào-chế nào cũng có bán.



- ĐAU ĐAN - LỞ VÀ MỤN

Những chứng đã kể trên kia sinh ra có độ là bởi vì sấu máu. Phải bệnh thì ngứa ngáy rất là khó chịu Muốn chóng khỏi nên dùng thuốc:

Dépuratif Richelet

mà các lương-y cả toàn-cầu điều cho là công-hiệu nhất. Dùng nó thì bệnh dù mới hay lâu cũng điều khỏi cả, chẳng những chữa được các chứng ấy mà thôi lại trừ cả các chứng đau xương, nhức đầu.

Lọ	Các-Lão
nhỏ để một ngày	thì
uống	1 tháng

Thuốc này có bán ở các hàng bào-hợp to

RU'Q'U PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!



Rượu này uống mát khan tiếng và tiện.
Làm bằng đường tinh anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CREMES BẠT-HÀ.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm. Hãng cất ra từ năm 1796 bằng **GET FRÈRES** ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU

(hiệu đầu mai)

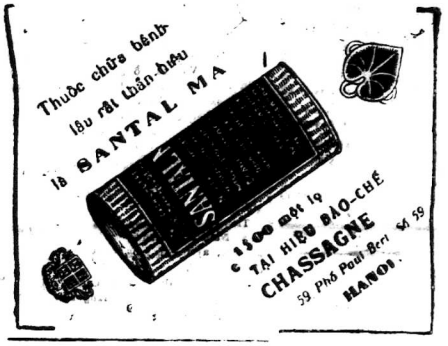
Người bị bệnh giáp và bệnh sốt rét thường hay thấy trong mình mệt nhọc mà lại rất là lão khốt. Khi bị bệnh thì miệng mà-hôi, yếu đuối đi, đánh trống ngực, ăn không ngon, ngủ không yên, đau lưng, đau mình, khó thở, mệt nhọc lạ thường.

Chân huyết kém hẳn đi, thế thì nên bổ ngay vào cho chân huyết những chất đã hư đi trong khi ốm là : chất sắt, như thế mà dùng thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu mai) thì không còn gì để khỏi hơn nữa.

Uống thuốc ấy hễ đến dạ dày thì tan ngay, không sợ ngay hôm gì cả. Chỉ trong vài hôm lại thấy khỏe mạnh như thường) những người nào bị bệnh giáp mới khỏi, yếu đuối, đau lưng, đau mình, đau dạ dày, hay đánh trống ngực mà dùng thuốc này thì thấy khoan khoái là lùng. Chỉ nông độ vài lọ thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu mai) này thì lại khỏe mạnh như thường.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

2854



NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh giáp.

Mắc bệnh giáp thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh giáp, chỉ có một thứ thuốc, là

Cachets du Docteur Rascol

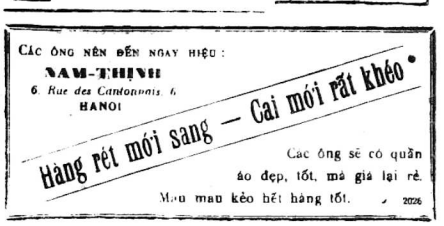
giá 0$60 một ống sáu cachets

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống bổ-chất, thứ năm nào cũng có tàu từ tám giờ sáng.

TRẢ TIỀN BẰNG CON-NIÊM

(Payements en timbres postes)

Nhiều ông gửi tiền trả bán-quan bằng con-niêm, sự ấy thiệt cho bán-quan lắm. Vậy có lời trình các ngài trả ra những tiền đồi chỗ ở, còn thì bán-quán không nhận tiền gì trả bằng con-niêm cả



NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa xương đa dầy, đau đầy xương, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra có bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì phải dùng thuốc

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai : 2$50

Có bán tại Nhà Bào-chế

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi



Thay huyết xấu

Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rao phổi làm cho hay ho với uống thuốc này rất dễ, vì có mùi thơm không có tợm giọng bao giờ.

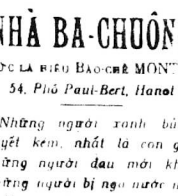
Bài thuốc này có hội-đồng các quan Thầy thuốc chứng-chỉ là hay.

Ấy là :

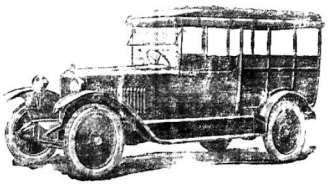
Thuốc nước bổ huyết

$1.00 MỘT LỌ

CÓ TẠI HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS



Muốn làm giàu, nên làm nghề vận-tải bằng xe ca-mi-ông





« BERLIET »
« LATIL »
vừa rẻ tiền, lại vừa bền.

Nay mai sẽ mở một xưởng thiệt to ở góc phố Rialan và phố Gambetta

NƯỚC HOA HIỆU L. T. PIVER

Nước hoa Floramy. . . .	0$95
Nước hoa Pompéia. . . .	0.95
Nước gội đầu Pompéia .	0.65

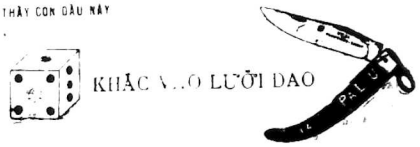
GIÁ HẠ NHẤT Ở BẮC-KỲ NÀY

Bán tại nhà Bào-chế CHASSAGNE

Số 59, phố Paul-Bert, Hanoi

GRAND GARAGE AVIAT

CÓ THẤY CON DAO NÀY



KHẮC V...Ó LƯỠI DAO

thì mới là hạng tốt, mà dùng nó thì thực là bền

PACHOD Frères & Cie LYON

2050

OWERLAND

7 PLACES ALLUMAGE PAR MAGNÉTO
CARBURATEUR SOLEX ECLAIRAGE ET DÉMARRAGE ÉLECTRIQUE
Prix intéressant

FORD TRÈS BON ETAT

Occasion intéressante

STUDEBAKER 4 CYLINDRES

5 PLACES EN PARFAIT ETAT DE MARCHE
Prix à débattre

CITROËN 10 CV

CARROSSERIE SÉRIE
Excellente occasion

S'adresser GARAGE BOBILLOT, 7 Bd Bobillot, Hanoi

C. J. BONNET



là hiệu tơ lụa tốt hơn cả

ĐƯỜNG SANG LÀO

CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI

Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ

Chạy từ Đông-hà, ngày trở từ buổi sáng, tiến Lao-bao buổi trưa các thư từ và hành-khách đáp thuyền đến buổi trưa hôm thứ năm sẽ đến Tchepone, rồi ở đấy lại đi thẳng Savannakhet, đến nơi vào buổi chiều



Từ Savannakhet sẽ chạy về Tchepone buổi sáng thứ hai, các thư từ và hành-khách, sẽ đến Lao-bao rồi đáp thuyền hai ngày thì đến Đông-hà, đến nơi vào buổi chiều hôm thứ tư.

Mỗi chủ-nhật chạy có một chuyến, các quý-khách có muốn đi thì xin đánh giây-thép cho biết trước 24 giờ để bản-ty liệu xếp-xe cho đủ

Hạng tây đi . . . . . 28$00 một chỗ ngồi.
Hạng ta đi. . . . . 14.00 —

Hướng đi Huế và Yên-lý đi Nghệ-tĩnh ngày nào cũng có xe chạy, xin lấy vé trước một ngày.

Lối đánh giây thép: PHAMVANPHI

Vinh, Đông-hà, Yên-lý, Thakhek hay là Nape

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kỹ-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-láng ở phố Trang-tiền (Rue Paul-Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 89

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ MUA :

EXTRAIT HISTOGÉNIQUE *Thuốc nước . . . .* Giá: 1$25
GRANULÉ HISTOGÉNIQUE *Thuốc hạt . . . .* Giá: 1 25

Đều là thuốc bổ để trị bệnh lao, bệnh giáp cả các bệnh đau phổi rất hay. Người lớn trẻ con đều dùng được cả.

DÉPURATIF BIBAL *Thuốc lấy huyết và tiêu độc (là thường gọi là Thuốc lọc máu) trừ các bệnh đau xương đau mình, mụn nọc ở mặt, trứng cá, v. v. . . .* Giá: 1$30

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống một thìa to . . . . . .* Giá: 1$25

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay.



Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)